अशांतस्यहरेरिंद्रस्यदुःखहेतुंवक्तुंप्रस्तावकथामाह वृत्रविक्रमेत्यादिना आर्थयन् प्रार्थयन् बृहद्वधात् ब्राह्मणवधाद्भीतःसन् ॥ ४ ॥ एनः पापंवि
भक्तंविभज्यगृहीतम् मार्ज्मि शोधयामि ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ वृषाकपिमिंद्रम् ॥ १० ॥ तयादेवादिभिः कारितया स्मेत्यवधारणे इंद्रए
वतापमसहत् नान्यः अमुमिंद्रंनिर्वृतिर्नाविशत् ननुधैर्यादिगुणयुक्तस्यकुतोऽनिर्वृतिस्तत्राह ह्रीमंतंलज्जावंतम् वाच्यतां निंद्यताम् ॥ ११ ॥ य

श्रीशुकउवाच वृत्रविक्रमसंविग्नाःसर्वेदेवाःसहर्षिभिः ॥ तद्वधायार्थयन्निंद्रंनैच्छद्भीतोबृहद्वधात् ॥ ४ ॥
इंद्रउवाच स्त्रीभूजलद्रुमैरेनोविश्वरूपवधोद्भवम् ॥ विभक्तमनुगृह्णद्भिर्वृत्रहत्यांक्रमार्ज्म्यहम् ॥ ५ ॥ श्री
शुकउवाच ऋषयस्तदुपाकर्ण्यमहेंद्रमिदमब्रुवन् ॥ याजयिष्यामभद्रंतेहयमेधेनमास्मभैः ॥ ६ ॥
हयमेधेनपुरुषंपरमात्मानमीश्वरम् ॥ इष्ट्वानारायणंदेवंमोक्ष्यसेऽपिजगद्वधात् ॥ ७ ॥ ब्रह्महापितृहागो
घ्नोमातृहाचार्यहाऽघवान् ॥ श्वादःपुल्कसकोवाऽपिशुध्येरन्यस्यकीर्तनात् ॥ ८ ॥ तमश्वमेधेनमहाम
खेनश्रद्धाऽन्वितोऽस्माभिरनुष्ठितेन ॥ हत्वाऽपिसब्रह्मचराचरंत्वंनलिप्यसेकिंखलनिग्रहेण ॥ ९ ॥ श्रीशु
कउवाच एवंसंचोदितोविप्रैर्मरुत्वानहनद्रिपुम् ॥ ब्रह्महत्याहतेतस्मिन्नाससादवृषाकपिम् ॥ १० ॥ त
येंद्रःस्मासहत्तापंनिर्वृतिर्नामुमाविशत् ॥ ह्रीमंतंवाच्यतांप्राप्तंसुखयंत्यपिनोगुणाः ॥ ११ ॥ तांददर्शानुधावं
तींचांडालीमिवरूपिणीम् ॥ जरयावेपमानांगींयक्ष्मग्रस्तामसृक्पटाम् ॥ १२ ॥ विकीर्यपलितान्केशान्ति
ष्ठतिष्ठेतिभाषिणीम् ॥ मीनगंध्यसुगंधेनकुर्वतींमार्गदूषणम् ॥ १३ ॥ नभोगतोदिशःसर्वाःसहस्राक्षोविशांप
ते ॥ प्रागुदीचींदिशंतूर्णंप्रविष्टोनृपमानसम् ॥ १४ ॥ सआवसत्पुष्करनालतंतूनलब्धभोगोयदिहाग्निदूतः ॥
वर्षाणिसाहस्रमलक्षितोंऽतःसंचिंतयन्ब्रह्मवधाद्विमोक्षम् ॥ १५ ॥

क्ष्मयस्तां क्षयरोगव्याप्ताम् ॥ १२ ॥ मीनस्येवगंधोयस्यसः मीनगंधिः सचासावसुश्वश्वासवायुस्तस्यगंधेन ॥ १३ ॥ प्रागुदीचींदिशंगतःसन्
तूर्णं मानसंसरः ॥ १४ ॥ सइंद्रः सहस्रवर्षाणिपुष्करनालस्यतंतूनावसत् कथंभूतः नलब्धोभोगोयेनसः कुतः यत् यस्मात् इहजलेवसतः अग्नि
दूतश्चस्वयमग्नेश्चस्वदूतस्यहविर्भागान्नेतुर्जलेप्रवेशासंभवादलब्धभोगइत्यर्थः अलब्धभागपाठांतरेनलब्धोयज्ञभागोयेनसः ॥ १५ ॥